

تأثیر استفاده از سطوح مختلف پلی آمین ها در دوره پس از برداشت بر عمر گلجایی گل *Dianthus caryophyllus* L. بریدنی میخک

مریم کهربائیان^۱ و مجید راحمی^۲

۱- دانشجوی پیشین کارشناسی ارشد بخش علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

۲- استاد بخش علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

E-mail: kahrobaiyan@ferdowsi.um.ac.ir

چکیده

به منظور بررسی اثر کاربرد پلی آمین ها در دوره پس از برداشت بر عمر گلجایی میخک، پژوهشی به صورت آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی در یک گلخانه تجاری در شهر مشهد اجرا شد. در این پژوهش از دو رقم میخک استاندارد به نام های 'Noblesse' و 'Harlem' استفاده شد. گیاهان به روش هیدروپونیک پرورش یافتند. در این آزمایش اثر سه نوع پلی آمین (نمک های پوترسین، اسپرمیدین و اسپرمین) در سه سطح (۰/۱، ۰/۰۵ و ۰/۰۱ میلی مولار) بر عمر گلجایی دو رقم مذکور مورد بررسی قرار گرفت. گل های بریدنی در بطری های محتوی آب مقطر استریل جای داده شدند و تیمارها بر روی آنها پاشیده شد. ویژگی مورد بررسی در این پژوهش عمر گلجایی بود. این نتایج نشان داد که تیمار نمک های پوترسین با غلظت ۰/۱ میلی مولار، اسپرمین با هر سه غلظت و اسپرمیدین با دو غلظت ۰/۰۵ و ۰/۱ میلی مولار توانستند عمر گلجایی را نسبت به تیمار شاهد افزایش دهند. بنابراین استفاده از هر سه نوع پلی آمین با غلظت های ذکر شده برای هر دو رقم مذکور توصیه می شود.

واژه های کلیدی: میخک، عمر گلجایی، پلی آمین، پوترسین، اسپرمیدین، اسپرمین.